

Endamálið við røðuni er í grundini bara at snikk-snakka seg til nakrar dagar afturat saman við Fólkaflokkinum og teimum báðum lívverjunum Jenisi og Kára

Heimskreppan, ið fyrst og fremst er ein figgjarkreppa, sum í fleiri umførum er vorðin ein búskaparkreppa, varð sjálvandi umrødd. Staðið verður uppá, at kreppan ikki gjørdist tað stóra skrædlið hjá okkum, men hetta er ein sannleiki við ógvuliga stórum modifikátiónum. Størri bankin av tveimum í landinum fór dundrandi av knóranum. Hin einaferð so trivialigi bakkurin, Eikgrunnurin, fór sama veg, og sparikassarnir hava ligið og liggja kanska tungt í sjónum framvegis. Hartil eru fleiri stórir kassar tíverri foyktir burtur í hesi vitleysu turbo/loftkíka- og spekulatíóns kapitalismuni, har sum gylta sambandið ímillum lógvar og virðir bleiv til viðkvæmar loftkíkar, ið brustu ein fyri og annar eftir. Allur heimurin skalv í kjalarslóðini av ómettandi grádigheitini hjá banka-sektorinum. Meginorsøkin til hallið á føroysku figgjarlógini er kortini vitleysi figgjarpolitikkurin hjá ABC-samgonguni frá 2004-2008, og tað var ikki samgongan, men fyrst og fremst ein samlað figgjarnevnd, frammanundan hesi samgonguni, sum tók dik á seg, setti ferð á, fyri at minka um hópisleysa hallið, sum var íkomið av fullkomnari vanstýring.

Sagt verður, at umleggingin av skattinum hevur stimbrað virksemið í samfelagnum. Hetta eru ósannindi, tí skattainntøkan gjørdist 275 milliónir krónur lakari í 2012 enn í 2011 og samstundis vaks MVG-inntøkan bara við á leið 40 milliónum krónum, sum allar stava frá einum størri oljuinnflutningi. Tv.s., at als ongin stimbur hevur verið av flatskattaátakinum, null, og fyri at kompensera partvíst fyri stóra tapinum hjá landskassanum av hesum, hevur man valt at ræna burturav pensiónsuppsparingunum, og í longdini verður hetta tann heilt stóri pyrrhússigurin, tað vita allir búskaparfrøðingar, tí kennist larmandi tøgningin úr tí segmentinum alt meiri margháttlig sum frálíður. Síðani sigur løgmaður, at: **“Seinasta árið eru hundraðtals føroyingar fleiri komnir aftur í arbeiði.”** Hetta er eftir øllum at døma ein loddrøtt lygn, tí sambært nýggjastu tølunum vóru 51 fleiri løntakarar í september 2012 í mun til løntakaratalið, sum var í september 2011. Á leið tað sama árið samgongan hevur sitið við valdinum. Og tá fáa vit ikki at vita hvussu mong tey eru, sum farin eru úr skipanini inn undir almenna forsorg, og heldur ikki hvussu fólkafráflytingin ávirkar hesi tølini.

Síðani tosar hann um vantandi fólkaøkstur. Útsøgnin er sjaldsom, ein følsk og litisverd

roynd at manipulera hyggjaran og lurtaran. Ja, hvat skal man annars siga, táíð veruleikin er tann dapri, at fólkatalið pr. 01. oktober 2012 var minkað við 189 fólkum síðani 01. oktober 2011, við 360 fólkum síðani 01. oktober 2009 og við 439 fókum síðani 01. oktober 2008? Síðani rósar hann sær av einum tilfeingisskatti, sum verður lagdar á vinnuna, uttan at skeita eftir hvussu marknaðurin geberdar sær, aftur eitt dømi um, at hann sum papageykur hjá Fólkaflokkinum ræðist liberalismuna so illa, at man heldur hoppar yvir í desideraðan centralstýrdan plánbúskap, -betongkommunistarnir í Kreml høvdu rodnað um skallan, kent seg yvirhálaðar vinstrumegin, vóru teir ikki foyktir í 1991. Síðani kemur okkur sløð við leysum práti um hægri lestur í Føroyum, um at vit eiga eitt samhaldsfast samfelag, hóast landsstýrið ger alt fyri at knúsa allan solidaritet, sum teir koma nær í námind av, samleikin er sterkur og rótfestur sigur hann eisini, samstundis sum mentanarkonturnar verða jarðlagdar við stálvøttum.

Tað einasta skilagóða sum hann sigur er í grundini, at: **“Vit skulu – sum samfelag og sum einstaklingar – leggja okkum eftir at stuðla okkara medmenniskjum. Tí er tað fjálgandi at sanna, hvussu okkara fólk ger sítt til at stuðla hjálpararbeiði bæði burturi og heima.”** Her hugsar hann kanska um filantropiska felagsskapin “Í menniskjum góður tokki”, sum hann annars speirak í tinginum undir figgjarlógarviðgerðini. Vit finga eina skattaumskipan, sum aftur hevði við sær eina stættaumskipan. Gjógvn ímillum tey múgvandi og tey sum liggja lægst í sosiala elevatorinum er tilvitað víðkað politiskt, meðan hesir trælirnir hava sitið á Tinganeshelluni. Og heldur skilið fram á henda hátt, kunnu vit vænta parisiskar tilstandir í havnargøtum, har sum fólkakøkarnir, álikir teimum hjá Les Restos du coeurs´-felagsskapinum, eru um at hokna undir byrðini, sum høgurstjórnirnar, í franska førinum hjá Chirac og Sarkozy, hava lagt eftir seg á søgunnar altari.

Ein politiskur oddviti skal siggja ljóst uppá framtíðina, í hvussu er táíð kykmyndaálirnar rulla, og tað skal hann gera, hóast hann stendur omaná einum politiskum gosfjalli, sum svávilroykurin fer at guva burturúr áðrenn nakran varir, orsaka av katastrofalt skeivum avgerðum á ovastu rókum samfelagsins. Tað finnast hvørki mið ella mál í røðuni, fleiri ósannheitir og leysir ætlanar-

endar, sum ikki kunnu brúkast til nakað sum helst. Endamálið við røðuni er í grundini bara at snikk-snakka seg til nakrar dagar afturat saman við Fólkaflokkinum og teimum báðum lívverjunum Jenisi og Kára. Tað ræður um at límið ikki støkkur, at tað heldur rumpuni niðri á taburettini sum longst. Onki annað.

Fyri at venda gongdini má av álvara farast undir ein fiskivinnureform, sum liberaliserar vinnuna, soleiðis, at hon gevur sum mest av avkasti til allar partar. Skrivað er upp í leypar um hetta, og rúm er ikki á hesum sinni fyri smálutum. Gongdin, sum nú er, gongur bara fram ímóti tí frámatrikulering, privatisering, á landgrunninum, sum Fólkaflokkurin hevur dyrgt eftir síðani kreppuna ella síðani fiskimarkið varð flutt út. At skipa Føroyar í nøkur fá kapitalistisk jalladømi undir donskum politiskum veingjabreiði. Í grundini er hendan samgongan í holt við at flyta fiskimarkið innaftur í ytstu landoddar, nú útlendskur kapitalur í stórum stíli er í ferð við at fara avstað við øllum tilfeinginum, sum einaferð skuldi vera Fólksins ogn. Búskaparlíga spísikamarið dragnar undan okkum, og hetta er størsta orsøkin til, at hendan samgongan má setast frá valdinum sum snarast. Í øðrum lagi má Fróðskaparsetrið gerast ein veruligur vakstrarcentralur, eitt dugnandi lokomotiv, lunna-dragarin, soleiðis sum vit kenna tað frá universitetsbýunum í Norðurhøvum og í triðja lagi má tjóðskaparlígi sparkarin, sum hendan samgongan hevur renað inn í eina danska kavafonn, rykkjast leysur aftur, tí tað finst bara ein einasta vón fyri hesum samfelagnum, og tað er at tikið verður við fullari búskaparlígari og politiskari ábyrgd. At nationalstaturin verður stovnaður. Republikkin. Tá verður um ikki annað neyðugt at taka sær annað skinn um bak, tí ríkisveitingarkoddin, ella danski varmadunkurin um lendarnir, fer ikki at loyva okkum at vanstjórna so í vitloysi sum higartil. **Frá høvdinum skalt tú hvalin skera, og frá kjølinum skalt tú bátin gera.** Í grundini eiga vit bara at gera tað sum sama sum Kaj Leo Holm Johannesen rósti Trappubrøðrunum fyri at hava borið ávøksturin til, og hvørs hugburð hann lýsti so væl við hesum orðum: **“Teirra einasta trygd var trúgvin á egid hegni, og vissan um – at bar tað til hjá øðrum – so mátti tað eisini bera til hjá teimum.”**

Tað finst eitt annaðhvørt til Leolandíð !

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum á ymsan hátt sýndu samkenslu, tá ið okkara elskaði maður, pápi, verpápi, abbi og bróðir

Símun Hansen
Tórshavn

doyði og fór til gravar.

Tøkk til Hera Joensen, prest, fyri góð og troystarrík orð, tøkk til kirkjutænarar, sangarar og Andreu Heindriksdóttur fyri vakrar tónar í kirkjuni. Tøkk fyri blómuheilsanir, kransar og peningagávu til Sjúklingahotellið. Tøkk øll tit, sum bakaðu og hjálptu til við ervinum. ,Hjartans tøkk øll tit mongu, ið fylgdu Símunni til hansara seinasta hvíldarstað.

*Gleðilig jól og gott nýggjar
ýnskja vit tykkum øllum.*

Familjunnar vegna
Dagmar, Zakaris, Maibritt, Hogni og Maria

Tøkk

Hjartans tøkk fyri sýnda samkenslu, tá okkara elskaða mamma, omma og langomma

Ragnhild á Plógv
Sandavágur

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til starvsfólkið á Sýnini fyri góða umsorgan og hjálp. Tøkk til prestin Ingu Poulsen Dam fyri troystarrík orð. Somuleiðis takk til sangarar og kirkjutænarar. Og, takk til øll tykkum fyri lán av meinigheitshúsinum.

Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávur til kirkjuna, og tøkk til tykkum mongu, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Gott nýggjár.

Familjunnar vegna
Johnfinn, Marjun, Atli og Aibritt